

Kan/ar/ya

◆ Mustafa Doğan

Bahçedeki güllerle vedalaştım dün gece
Yaşamaktan yoruldum yemin olsun naz değil
Düğünlerini çözdü dilimdeki bilmece
Bu hicrana isyanım hâşâ itiraz değil
İmtihan dünyasıdır Hak kulunu sinar ya
Benim derdimi bilmez Lokman Hekim kanarya

Suretimdeki dağın heybeti yaralıdır
Rüzgârın saçlarını yamacıma sen getir
Ömür hüzzam faslında güftesi karalıdır
Bir hıçkırık busesi yüreğimi titretir
Dudağımdan dualar son arzuyu sunar ya
Sehpalar sır saklamaz çek ipimi kanarya

Yanmayı murat eden ateşi aşk saymaz mı?
Arzuhal sokağında umut kanımı döker
İnsan bunca yaşar da bir gün olsun aymaz mı?
Bir karınca misali susuz göle su çeker
Bahara küsmüş bağda tomurcuklar kanar ya
Çılgılığımıza çığ düştü gidiyorum kanarya

Kaderin köprüsüne infazımı bağladım
Aklımı aklamıyor cevapsız bin bir sual
Saklanıp gözlerimden gizli gizli ağladım
Sabır çekti sinemde içimdeki infial
Güneş gider ay gider gece göğe konar ya
Benim içimdeki ben beni bilmez kanarya

Sulara yön verirken, damlanın pusulası
Umutlar akıp gider bir melalin peşinden
Zehirli hançer gibi bu derdin heyulası
Kâbuslar inmek bilmez uykuların düşünden
Şahdamarım belki de bu/harımda yanar ya
Kılımlı kıpırdatmam kır kalemi kanarya

Dünyanın Öteki Kapısı

◆ Mustafa Işık

çaldı ecel kapımı vakit gitme vaktidir
herkes yola revanken yanında ben kalaydım

kan gülleri takaydım leyla'nın gamzesine
hüznüne gül devşiren bir bahçıvan olaydım

olaydım ah olaydım çöle mecnun düşeydim
o yârin kakülünde sehere çiğ salaydım

kara kargalar için yarsaydım ya toprağı
ismail bıçağına bir koç da ben alaydım

**

boynumda siyah zülfün göğsümde ebabiller
aşkın bittiği kalpte cürmünle vurulaydım

sonunda unutsaydım hasretlik acısını
çileye, derde, hüzne goncaya açılıydım

vurduğunda hançeri toplansaydı bulutlar
tufan vakti dağlara sen diye sarılaydım

bir gizemli kelama sırlı kalemler salıp
yağmuru düşlerine inceden serpileydim

feleğin kör gözüne tutaydım aynaları
kaybolan yusuf diye kenan'a ben varaydım

damlada yağmur olup pak alnını öpeydin
buluttan kuşlarımı göğüne uçuraydın

olaydım yâr olaydım bağa bağban olaydım
cennetten gözlerinden bir elma koparaydım

sürç-i lisan edende affa mazhar olaydım
affetmeyeydin de kahrımdan boğulaydım.